

Sahi Sizin Beklentiniz Neydi

– F.Ç.Kabadayı · 04 Nisan 2025

Herkesin hayattan beklentisi farklı...

Tek bildiğimiz dünyaya bir daha gelmeyecek olduğumuz. Bunu kimileri dünya için kimi ahiret için kullanıp uygular orasını bilemeyiz.

Elbette hepimiz iki dünyada da saadete talibiz ama... Kendisinde kusur bulamayan her kul cennete nail olma hayalinde mesela...

Dünyada ise... Sınıfsal, ekonomik, kültürel farklar olduğu gibi insanoğlunda da beklentiler hep farklı. Aslında beklentiler de yaşamın neresinde olduğunuza göre belirleniyor. Gücüne, bakış açısına, cesaretine, imkânına ve hayal gücüne göre... Engel olan yerine destek olan varsa, küçümseyen yerine teşvik eden varsa ne âlâ... Peki her hayale kavuşmak sahiden mümkün mü? Elbette değil. Hiç hayaline kavuşup "Tamam, ben hayalime kavuştum, buraya kadar, bırakıyorum artık!" diyen birini gördünüz mü? Asla.

Hayaller, yeni hayallere yelken açar, görevi budur. Çünkü, insanoğlu gerçekten doyumsuzdur. "Bir evim olsun," diyen biri daha sonra daha büyük bir eve geçme hayalini kurar. "Şehirden uzakta sakin, yeşillikler içinde bir bağ evim olsun," diyen de var "Deniz kenarında her akşam canlı müzikle doyuya eğlenerek hayatını gönlünce, gelecek kaygısı olmadan yaşamak istiyorum," diyen de... "Üniversiteyi bitireyim gerisi kolay," diyen daha iyi imkânlar için daha yükseğini de okumayı düşünmeye başlar. İleriye bakmayan zaten hayattan alacağı zevkten mahrum olur. "Bir çocuk sahibi olayım," "Şu oğlanı bir evlendireyim," derken ardı arkası kesilmez hayallerin. Aslında insanı mutlu eden hayaline giderken yaşadıkları, o yolda sarf ettiği emekleridir. Yoksa dileğine kavuştuğu gün ortaya çıkıp mutluluktan çılgık atan olmamıştır. Hatta öyle nankörüdür ki "Şöyle olsaydı daha iyi olurdu," diye biter cümlelerimiz. Hayaller ve beklentilerin bir bütün olduğuna inanıyorum, on yıl sonrası, otuz yıl sonrası ve yaşlandığınız zaman için planlarınız aynı olmasa gerek... Olmamalı da.

Yüzlerce pencere görüyorum yürürken. Her biri farklı hayatı anlatan evlerin pencereleri. Kimini soğuk buluyorum kimi uzaktan bile içindekilerin mutlu olduğunu haykırıyor.

Balkonlarında özel saksılarda sıralanmış orkideleri, aynı şerit halinde dizayn edilmiş son moda perdeleri, dışardan bakanlara kapalı büyük pencerelerinin özel camları... Bakış açısı kadar görüş açısı da geniş.

Olup bitini emrindekilerden değil gözleriyle görebileceği kadar geniş...

Her sabah yolumun üzerindeki bir pencere bana hep bunları anımsatıyor.

Fotoğrafa bakınca siz neler gördünüz merak ediyorum. Böyle kaç pencere var dışarıya açık gibi görünen ama aslında hayata bile kapalı olduğunu bildiğimiz. Onların hayattan beklentisi sadece giyinebiliyor, doyabiliyor ve yaşayabiliyor olmak belki de. Tanıma imkânı bulsam ilk bunu sorardım.

Kıyafetlerini elde yıkadığını ilk bakışta anlıyorsunuz. Kurutma makinası gibi bir lüksü zaten yok ve sanıyorum ki çamaşır ipi ya da askılığı da. Farkındaysanız camlar küçük, insanı dışarıyı görmemeleri belki de onlar için daha iyi olacak fikrine kaptırıyor. Bakış açısını geçin görüş açısı da dar. Özensiz, baştan

savma bir yaşam ve harcanacak çabaya gücüm yok mesajı veren bir görüntü. Çocuklarına markalı kıyafetler almak, büyük alışveriş merkezlerinin eğlence yerlerinde aile bireylerinin gönüllerini yapmak, nazlandıklarında isteklerini emir kabul etmek sizce bu pencere ardındakiler için de uygun mu? Motorun üzerinde yemek servisi yapanları sık sık çevremizdeki apartman önlerine park edişlerinden ya da dışarda yemek yemenin rahatlığından bahsedenleri de biliyoruz. Peki ya bu pencerenin ardındakiler? Dışardan gelen tek yemek belki de yakın komşularının bir tabaklık ikramı. Ya da fazla pişmiş yemeğin paylaşımından ibaret olsa gerek.

Herkesin farklı hayalleri var elbette. Çalışıp çabalarken koştururken hangi amaç için olduğunu bilir herkes. Ya bu demir parmaklığın ardındaki kişiler? Çalışanı var mı evin, gelecek için beklentileri nedir? Ya da akşam yemeğine sofraya konacak iki ekmeğin kokusu mu beklentileri? Çocukları etrafın çocuklarıyla kendilerini kıyaslıyor mudur sizce? Ya da farkındalar mı farklılıklarının? Belki de benzerlerini gördükleri için beklentileri yüksek değil. Ya da göremedikleri için.

Bütün mesele küçük pencereden ne kadar görebildiğimiz mi?

Sahi, sizin yarınlar için beklentiniz neydi?